

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΥΓΗ

La presse est le clairon vivant qui sonne la dîme des peuples

ἡ δημοσιογραφία εἶνε ἡ ζωὴ σάλατις, ἡ κροτούσα τὸ ἐγερτήριο τῶν λαῶν.

(Βικτωρ Ουγκώ).

Εἰσὶ δυνάμεις διὰ τοῦς ἐν ΚΥΘΗΡΟΙΣ ὁρ. 2. — Διὰ τοῦς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ καὶ ΠΕΙΡΑΙΑΙ ὁρ. 4. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φ.χ. 3

Οἱ ἐπιτελείοντες τῆς τῆς ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ καὶ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ὁδὸν γ' ἀπὸ θέρωνται — Ν. Δελακοβίαν — εἰς Ποταμὸν — Κυθήρων.

Ο ΕΛΛΗΝ

ΥΠΟ ΙΔΙΩΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ
ΕΠΟΨΙΝ

Εἰναιλυπηρὴν βεβαίως ἐστὶ ἐνὸς ὁ Ἕλληνας ὑπὸ ἐποψὶν ἰδιωτικὴν εἶναι ὁ νοσημένστας καὶ πρακτικώτατος λαὸς τῆς ὑψηλίου, ὑπὸ πολιτικὴν ὅμως ἐποψὶν καθίσταται ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων. Ὁ Ἕλληνας προκειμένου νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἢ νὰ κατασκευάσῃ ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα, δὲν ἐξετάζει συγγένειαν ἢ φιλίαν, ἀλλ' ἐρωτᾷ τίς ὁ καλύτερος τῶν ἀρχιτεκτόνων, ραπτῶν, ἢ ὑποδηματοποιῶν καὶ εἰς τοῦτ' αὐτὸς καὶ μόνον προσφεύγει. Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς πολιτείας, ἥτις συγκεντροῦ πάσαν τὴν εὐημερίαν τοῦ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος αὐτοῦ, ἐκλέγει ὡς βουλευτὴν ἢ ἀνέχεται ὡς κυβερνήτην τὸν πρῶτον τυχόντα, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν οὗτος εἴναι ἱκανὸς διὰ τὰ τοιαῦτα ἀξιόματα. ἄρκει μόνον νὰ διὰκῃται πρὸς αὐτὴν συμπαθῶς. Πῶς θέλετε οὕτω νὰ ὁρῶσι δέσῃ ἡ Πολιτεία καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὴν καθήκοντα καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἐποψὶν καὶ δίως ὑπὸ οἰκονομικὴν; Πρῶτος λοιπὸν ὅρος πάσης ἀνορθώσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς οἰκονομικῆς, εἶναι νὰ λάβωμεν πάντες διαζύγιον πρὸς τὸ παρελθόν, καὶ λαὸς καὶ πολιτευόμενοι καὶ κυβερνήται τῆς χώρας πρὸς τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο ὅπερ περιήγαγεν ἡμᾶς μέχρι τοῦδε εἰς οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν σχεδὸν χρεωκοπίαν. Καὶ ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἀντιβῇ ἐφεξὲς ἀντιπροσώπους τοῦ τοῦς μόνους δυναμένους νὰ βουλευώμενται, κατὰ συνείδησιν καὶ εἰς τὰ κυβερνητικὰ ἀξιόματα νὰ ἀναβιβάζωνται μόνον οἱ ἐκ τοῦ προτέρου παρέχοντες πάντα τὰ δυνάττα ἐργαζομενοι καὶ γνώσεις καὶ ἐμπειρίας, δι' ὧν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτοὺς πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ νῦν, μεγάλα καὶ ὑψηλά καθήκοντα. Ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἐν Ἑλλάδι κυβέρνησιν ἥτις θὰ ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν ἀνόρθωσιν, καὶ Βουλὴν ἱκανὴν νὰ συζητήσῃ καὶ ἐπιφέρει πάντα τὰ ὑπ' αὐτῆς προταθώμενα σχετικὰ μέτρα.

Ὑπὸ τοιαύτην κυβέρνησιν, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκαινισθῇ ἐν ἡμῖν νέα ἐποχὴ πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ βίου. Θὰ ἦτο δυνατόν καὶ δικαιοσύνην νὰ ἀποκτήσωμεν, καὶ ἐκκλησίαν καὶ παιδείαν νὰ ἔχωμεν, καὶ στρατὸν καὶ ναυτικὸν νὰ καταρτίσωμεν, καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια νὰ διεκδικήσω-

μεν πρὸ πάντων δὲ νὰ ἀνορθώσωμεν τὰ δημοσία ἡμῶν εἰκονομικά, ἀναπτύσσοντες καὶ προάγοντες ἐν ταύτῳ καὶ τὴν Ἑθνικὴν ἡμῶν εἰκονομίαν ἥτις εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς βάθρον ἐκείνων.

ἈΘΗΝΑΙΣ. Εὐσταθίας

βουλευτῆς Λοκρίδος, πρῶτον ὑπουργὸς τῆς Παιδείας

ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ Νέα Ἡμέρα Τεργέστης ἐν ἐπιλόγῳ μικροῦ περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει ἄρθρου, γράφει τὰ ἑξῆς ἀξιωματικῶς καὶ λίαν ἐνδοφρόνως τοὺς συμπληττάς μας κυθήριους...

«Φροντίσατε νὰ ἐκλέξητε καλοὺς βουλευτάς, εἰπὲν ἀπὸ τοῦ ὀπίθεν διήλθεν ὁ Βασιλεὺς. Ἀλλ' ἐκ τοῦ προτέρου εἰδείσαντες οἱ βουλευταὶ οἵτινες θὰ ἐκλεγθῶσι, θὰ εἶνε κατὰ τὰ ἐννεα δέκατα μὲν τῆς ἐνεστώσης βουλῆς, ἥτις φέρει ὅλην τὴν εὐθύναν τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ἐὰν μάλιστα δὲν προσκλήθῃ ἡ ἐνεστῶσα βουλὴ ὅπως ψηφίσῃ τὰ μεταρρυθμιστικὰ νομοσχέδια, ὑπάρχει φόβος ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ βουλῇ, τὸ ἐπικρατέστερον στοιχεῖον θὰ εἶνε οἱ σπαθιφόροι. Ὅσοις δὲν ἀπεξένωσεν ἡ ἀστυνομία, θὰ παρασύρῃ εἰς τὸν μεθυστικὸν τῆς στρόβιλον ἡ βουλευτικὴ ὑποψιφρότης. Καὶ πρὶν ἢ περὶ πολλοῦ χρόνου, θὰ εὐρεθώμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέσωμεν τοὺς ἀξιωματικούς τῆς μακαριτίδος ἐθνοφυλακῆς, ἵνα διακρίσωσι τάγματα, λόχους καὶ ὀλλοὺς τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν στρατοῦ, οὗ οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ ἐπασχολῶνται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὴν ψηφοθηρίαν. Ὁ κίνδυνος οὗτος εἶνε ἴσως τὸ μόνον σοβαρὸν ἐπιχειρήμα ὑπὲρ τῆς προσκλήσεως τῆς ἐνεστώσης βουλῆς εἰς μίαν ἐπὶ σύνοδον. Ἀλλὰ πρῶτον τι ἀποδεικνύει; Ὅτι ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς προσοχῆτος τοπικῶσεως καὶ καταστρώφης δὲν ὑπάρχει τόσον βολεῖα, ὅσον θὰ ἐδικαιούτο τις νὰ συμπράττει, κρίνων ἐκ προσφωνήσεων, ἀντιφωνήσεων καὶ ἄρθρων.

Ἐὰν οἱ ἀξιωματικοί, οἵτινες πανταχοῦ εἶνε οἱ ζωηρότερον ἀντιλαμβαίνοντες τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, εἶχον συνασθασθῇ τίνα ἐντροπὴν ἐπρόκειτο εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς πόλεμος οἷος ὁ διεξαχθεὶς, δὲν θ' ἀπῆλθον το νομισματικοὶ φραγμοί, ὅπως φύγωσι διὰ σιωπῆς συνθήματος ὡς λέπρον τὸ βουλευτήριον, τὴν κυρίαν ἀφορμὴν τῆς ἐκλύσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τραπῶσιν ἀφ' ἑαυτῶν πρὸς τὰ πεδία τῶν γυμνασίων.

ΓΛΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΘΗΡΑ

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Μεγάλου Γέροντος, τοῦ ἐξάρχου Γλάστωνα, δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν, τῆς ὁποίας τὸ χειρόγραφον μᾶς εἶχε δώσει ὁ ἀείνωνστος Γεώργ. Μόρμωρς; ὁ ἐξέχος αὐτὸς πατριώτης ὅστις ἐχρησίμευε καὶ ὡς γραμματεὺς τῶν τότε πολιτευομένων τῆς νήσου μας. Τὸ χειρόγραφον ὅπερ

εἶνε τὸ σχέδιον τῆς ἐπιστολῆς ἣν εἶχε συντάξει ὁ ριζοσπάστης Γ. Μόρμωρς, ἐνεχε ρήσασιν τῷ γεραιῷ ριζοσπάστῃ Κρομα Παναρέτῳ, τῷ μόνῳ ἐπιζώντι ἐκ τῆς χορείας τῶν ἐπιφανῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες ἔτρεπον αἰσθήματα οἷα τὰ ἐν τῇ κατωτέρῳ ἐπιστολῇ, τῇ ἀποσταλείσῃ ἐκ Κυθήρων πρὸς τὸν Γλάστωνα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς Ἑπτανήσον.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Οὐ. Ε. Γλάστωνα, Μέγαν ἐκτακτὸν ἀρμοστήν τῆς Μελεισιότης Ἀνάσσης τῆς Μεγ. Β. ετανίας.

Μιλόρδε.

Ἐπειδὴ ἡ Ὑμετέρη Ἐξοχότης δὲν εὐχεστέθη νὰ τιμῇ διὰ τῆς ἐπισκέψεώς της τὴν νήσον τῶν Κυθήρων, ἣν ὁ ὑποφαινόμενος ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὡς Βουλευτῆς, μετὰ τοῦ ἀποδημοῦτος κ. Δ. Ραπτᾶκη, ἐκρίνεν ἱερὸν αὐτοῦ καθήκον ἵνα διακοινώσῃ πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὡς ἐκτακτὸν Μέγαν Ἀρμοστήν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς τρισεβάστου Ἀνάσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὅτι ὁ λαὸς τῶν Κυθήρων προσθεύει καὶ φρονεῖ ἀδυστάτως, ὅτι ἡ ἐθνικὴ καὶ ὕλη καὶ εὐημερία τῆς πατρίδος τοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ ἀλλοτρίως εἰμὴ μόνον διὰ τῆς μορφοποιήτου ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, μεθ' οὗ συνδέεται μετὰ τῶν ἀδιαρρήκτων τῆς ἐθνικότητος δεσμῶν, τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τῶν λαμπροτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων ἱστορικῶν ἀναμνήσεων ἀφ' ὧν τὰ χρονικά τοῦ κόσμου ἐκκληροδότησαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Μόνη ἐξοχώτατε, ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου δύναται νὰ θεωρηθῇ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Ἑπτανήσιου λαοῦ, ὅστις αὐτὴν καὶ μόνον πιστεύει ὡς τὴν ἀσφαλεστέρην ἄγκυραν τῆς ἀληθοῦς εὐημερίας καὶ δόξης του. Πᾶσα περικιτῶν παράταξις ξένης προστασίας ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς χώρας τοῦ Ἰονίου κράτους, εἶνε ἀναχρονισμὸς πολιτικὸς ὅστις ἀδύνατον νὰ παρεῖθ' ἄλλας συνεπείας εἰμὴ τὰ δίκαια παράπονα λαοῦ, τὰ μέγιστα ἐκτιμώντος τὴν αὐτόνομον ἐθνικότητά του, πρὸς ἣν πρὸ χρόνων ἀτενίζει μὲ καρδίαν ἐμπλυνθῆναι θύρους καὶ ἐλπίδων, στηρίζομενον εἰς τὰ δίκαια του, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ χριστιανικὰ αἰσθήματα τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ εἰς τὰς ἀκαταβλήτους καὶ γενναίας προσπάθειας τῶν διασημωτέρων ἀνδρῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν λαῶν, οἵτινες ἐχουσιν ἰδίαν ἐθνικότητα ὡς ὁ Ἑπτανήσιος.

Ἐκφράζων ὁ ὑποφαινόμενος πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὰ ἀναμνήματα ἐθνικὰ δίκαια καὶ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ ὃν ἀντιπροσωπεύω, καὶ τὰ ὅποια ταυτίζονται μὲ ὅσα ἐξέφρασαν ἤδη πρὸ καιροῦ ὁ Ἰόνιος λαὸς καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ διὰ τῶν βουλευτῶν του, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς τῆς 20 Ἰουνίου ἐ. ε. σπεύδει συγχρόνως νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα, ἵνα εὐχεστέθῃ νὰ γίνῃ διερχομένης τῶν ἀναπαλλοτριωτῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων καὶ εὐχῶν τοῦ Ἰονίου λαοῦ πρὸς τὴν χαριτοβουτὸν ἄνασσαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἵνα ἡ Ὑψηλὴ Μεγαλειότης εὐδοκῶσα ἐπισπεύσῃ διὰ τῆς κραταίας συνεργίας πρὸς τὰς Μεγάλας Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις τὴν ἄρσιν τῆς προστασίας ἀπὸ τῆς Ἑπτανήσου συμφῶνως μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀνάγκας λαοῦ ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέ-

ρου, διατηρήσαντες, ἀνακλόν τον ἱερὸν ὑπὲρ πα-
τρίδος ἔρωτα τῶν ἀθανάτων προγόνων του.

Κύθηρα 28 Δεκεμβρίου 1858.

Ὁ ἀντιπρόσωπος Κυθέρων
Κ Πανώρετος

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΟΤΑΜΟΥ

Τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ δήμου μας καὶ τὰ διαπρατ-
τόμενα ὀργικὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἀνεκρίνω-
σμεν ἐπάνειλημμένως εἰς ἀμφοτέρους
τοὺς ὑπουργοὺς, τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν
Στρατιωτικῶν καὶ εἰς τοὺς ἀρμοδίους τμη-
ματάρχας. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, πεντάρη
δὲν οἶδουν, διότι ἀσχολοῦνται ἀμρότεροι
ὁ μὲν τῶν Στρατιωτικῶν εἰς προβιάσμοις
τῶν διακριθέντων κατὰ τὰς ὁ π ο ρ ρ ῆ
ν ε ι ε τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου ὀξίω-
ματικῶν καὶ εἰς συστάσεις ἀντικριτικῶν
συμβουλίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀναξήρετως ἡ-
θωώθησαν ἅπαντες οἱ παρκαπερθέντες, ὁ δὲ
τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς προβιάσμοις τῶν ὁ-
παλλήλων τοῦ ὑπ' αὐτὴν ὑπουργείου, ἀ-
κριβῶς διότι ἡ δουλειὰ τῶν πηγίνων ρο-
λάει καὶ διότι δὲν εἰσέρει ὁ κεντρικὸς τα-
μίας τοῦ κράτους εἰς τὰ κτήνη τὰ περισ-
σεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οἱ βουλευταὶ μας, ἀρμοδιότεροι πᾶν
τῶν νὰ φροντίσουν, ὁ γ ρ ῆ ν ἡ γ ὁ ρ α-
σ π ν διότι μαρτυροῦν παρ' ὅλων τῶν
συμπολιτῶν μας καὶ ἰ δ ι κ ι τ ῆ ρ ο ς
παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ποταμῆς
ὅτι ἔχουν ἰδῆ ἐξασφαλίσαι τὰς ψήφους τῶν
Ποταμιτῶν ὅλων. Ὡστε, ἀρὸς εἶνε σίγου-
ροι βουλευταὶ, δικτὶ νὰ σκοτίζονται καὶ
μάλιστα, ἀρὸς δὲν πρόκειται οὔτε νὰ χά-
σουν οὔτε νὰ κερδίσουν τίποτε, ἐάν τυραν-
νῶνται ὡς β α γ ι ἄ δ ε ς οἱ ποταμιῖται, ὅ-
τινες μεθαύριον, λόγῳ εὐγνωμοσύνης, θὰ
τοὺς ψηφίσουν χρυσούς.

Ὁ δρόμος τῆς Ἀγίας Πελαγίας

Δημοσιεύσαντες τὴν ἀμέσως κατωτέρω
ἐκ κ λ η ρ σ ι ν τῆς συστάσεως ἐν Ποτα-
μῷ ἐ π ι τ ρ ο π ῆ ς πρὸς συλλογὴν χρημά-
των διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀγίας
Πελαγίας, θεωροῦμεν ὅπως περιττὸν νὰ
προβῶμεν εἰς ἰδιαιτέραν σύστασιν αὐτῆς
πρὸς τοὺς συμπολίτας, διότι πάντες φρο-
νισμέν, ἀντιλαμβάνονται τῆς ἀνάγκης τῆς
κατασκευῆς καὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ση-
μείας ἣν προστίθεται ἡ ἐπισκευὴ ὁδοῦ, οἷα
ἡ τῆς Ἀγίας Πελαγίας, ἥτις εἶνε ἡ ζωὴ
τοῦ Δήμου Ποταμιῶν ἰδίᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Ἐκ τῶν μεγίστων καὶ σπουδαιότατων ἐλλεί-
ψεων τῆς νήσου μας, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Δήμου Πο-
ταμιῶν, τυγχάνει ἡ ἐλλείψις ἀμαξιστῶν ὁδῶν,
δι' ὧν τὰ διάφορα χωρία τῆς νήσου νὰ συγκα-
νωσῶν πρὸς τοὺς διαφόρους ὁμούς, εἰς οὓς προ-
εγγίζουσιν ἀποπόλαια. Πλὴν τῆς ἀπὸ Ποταμοῦ
εἰς πόλιν Κυθέρων ὁδοῦ, ἥτις ἐσχίτως μόλις ἀ-
ποπερτώθη μέχρι τοῦ ὅρου Καφαλαίου, οὐδε

μία ἄλλη ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, ἀμαξιστὴ ὁδὸς
ἐν Κυθήροις. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως ἡ ὡ-
ραία μας νήσος τυγχάνει ἀπροσέλευστος.

Πρὸς μερικὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν, δραστη-
ρίως εἰργάσθη ὁ νῦν δῆμαρχος Ποταμιῶν, ἐπιτυ-
χῶν ὅπως ἀποσταλῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνταῦθα
κατ' ἄλλους μηχανικούς, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ὁ-
ποῦ οὐδὲν καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν
κατοίκων τοῦ δήμου Ποταμιῶν, κατασκευασθῇ
ἀμαξιστὴ ὁδὸς, ἡ ἀπὸ Ποταμοῦ εἰς Ἀγίαν Πελα-
γίαν, ἔσθαι δὲ τῆς ἐβδόμηδος προσεγγίζουσιν
ἀποπόλαια.

Ἡ ἐνταλὴς ἀποπερτώσεως τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ,
διὰ μόνον τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοί-
κων, θέλει ἀπαιτήσῃ ὁλόκληρον τριετίαν κατὰ
τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐντεταλμένου μηχανικοῦ.
Ἐφ' ἡ ἀνάγκη τῆς ταχέως αὐτῆς κατασκευῆς
τυγχάνει ὁ μὲν ἐπείγουσα. Ὅπως ἐπιτελεσθῇ
λαμπρὴν ἡ ἐντὸς βραχείας χρόνου ἀποπερτώσις
τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἐξελέγχμεν οἱ ὑποκαταστάμενοι ὡς
ἐπιτροπὴ, ἐντεταλμένη ὅπως ζήτησιν τὸν ὁβολὸν
τῶν ἀπανταχοῦ συμπολιτῶν. Ἐκ δὲ τοῦ συλ-
λεγόμενου ποσοῦ ἀποπερτωθῇ ὁρισμένον τοῦ-
λκιστον τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀνάλογον πρὸς τὸ
συνλεγόμενον ποσόν, δι' ἡμερομισθίων ἐργα-
τῶν ἢ ἐργολαβικῶς, κατόπιν μειοδικτικῆς δια-
πρασίας.

Ὅθεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπικαλούμεθα τῆς
συνδρομῆς τῶν ἀπανταχοῦ συμπολιτῶν Κυθ-
ρίων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐκ τοῦ δήμου Ποταμιῶν,
ὧν τὰ συμφέροντα ἀμεσώτερον ἐξυπηρετῇ ἡ ἐν
λόγῳ ὁδὸς. πεποιθότες ὅτι πάντες θέλουσι σπεύ-
σαι ὅπως καταθέσονται τὸν ὁβολὸν τῶν, εἰς χεῖ-
ρας τῶν κατὰ τόπους ἐκλεγείτων, πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον, ὑποεπιτροπῶν. Τὸ ὄνομα τοῦ κα-
ταθέτοντος ὡς καὶ τὸ ποσόν, θέλει ἐγγράφεσθαι
εἰς βιβλίον, μονογεγραμμένον καὶ ὑπογεγραμμέ-
νον παρ' ἡμῶν, τὰ δὲ συλλεγόμενα χρήματα θέ-
λουσι κατατιθεσθαι εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν,
ὅπως θὰ ληφθῶνται ἀναλόγως τῶν ἀ-
ναγκῶν τοῦ ἔργου.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 28ῃ Μαΐου 1898.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

- Π. Τζιτζιλιῶς Δῆμαρχος
- Β. Τσιγγούνης Ἱατρός
- Α. Κατσουλῆς Συμβουλευτὴς
- Γ. Γ. Τσιγκούνης ἑμπορος
- Π. Κριθάρης ἑμπορος

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἐάν τις περιττήρησεν μετ' ἐπιστάσεως τὰς
τε σωματικὰς καὶ πνευματικὰς ιδιότητας ἀνδρὸς
καὶ γυναίκης, θέλει ἀνέροι ὅτι ὁ εἰς ἐπλάσθη
διὰ τὸν ἕτερον.

Ὁ Θεὸς δὲ εἰς τὸν ἑνα χρισμᾶτα, ὡπερ
ἐστὶν ὁ ἕτερος, κατέστησεν ἀμρότερος λίαν
ἀσχημάτους εἰς ἀλλήλους, καὶ ἐπιδεομένους τῆς
ἀλλήλου βοηθείας. Ἐξιστάμενοι ἀμρότεροι τὰ
γένη τοῦ ἀνθρώπου, σωματικῶς τε καὶ ψυχικῶς,
παρατηροῦμεν ὅτι παρὰ μὲν τῷ ἀνδρὶ σωματι-
ἐπικρατεῖ ἡ παγίτης, παρὰ δὲ τῷ γυναικίῳ ἡ
ἐλαστικότης, παρὰ τῷ ἀνδρὶ τὸ γυναικίον, παρὰ
τῷ γυναικίῳ ἡ στρογγυλότης, παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἡ
τρυφή, παρὰ τῷ γυναικίῳ ἡ ἀδρότης, παρὰ
τῷ ἀνδρὶ ὁ ἐγκέφαλος, παρὰ τῷ γυναικίῳ ἡ
καρδία.

Ὁ αὐτὸς παρὰ μὲν τῷ ἀνδρὶ ἐπικρατεῖ ὁ νοῦς
παρὰ δὲ τῷ γυναικίῳ τὸ εὐσθημα, παρὰ τῷ ἀνδρὶ
ἡ ἐνέργεια, παρὰ τῷ γυναικίῳ τὸ πάθος, παρὰ τῷ
ἀνδρὶ ἡ γενέσεις, παρὰ τῷ γυναικίῳ ἡ μερίσεις
παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἡ αὐστηρότης, παρὰ τῷ γυναικίῳ ἡ
ἐπιείκεια, παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἡ δικαιοσύνη, παρὰ τῷ
γυναικίῳ ἡ εὐσπλαγχνία. Ἀλλ' ὅμως αἱ ἀντιθέ-
σεις αὗται συνερχόμεναι ἀποτελοῦσι τὸν τέλειον
ἀνθρώπον ὅστις διὰ τοῦ γάμου ἐμφανίζεται ἐν
τῷ ἀνδρὶν.

Ἐπειδὴ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων συγκροτεῖται ἐκ
ὄσων πραγμάτων, τοῦτοστι τῶν πολιτικῶν καὶ
ἰδιωτικῶν, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς προὐνόησε νὰ κα-

ταστήσῃ τὸν μὲν ἄνδρα, ἐπιτήθειον εἰς τὰ τῆς πό-
λεως πράγματα, τὴν δὲ γυναῖκα εἰς τὰ τῆς οἰ-
κίας, διὸ τὸν μὲν ἄνδρα ἐκόσμησε διὰ τοιοῦτων
σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, αἵτινες
εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὸν ἐξωτερικὸν βίον, οἷον
πρὸς τὸ πολεμεῖν, πρὸς τὸ πολιτεῦσθαι, πρὸς τὸ
δικάζειν καὶ τὰ τοιαῦτα, τὴν δὲ γυναῖκα ἐκόσμησε
διὰ τοιοῦτων πλεονεκτημάτων σωματικῶν τε καὶ
πνευματικῶν, αἵτινα εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰο-
κεῖν τὴν οἰκίαν, πρὸς τὸ ἐπεμελεῖσθαι τῶν θε-
ραπόντων, πρὸς τὸ παρασκευάζειν τὰ τῆς τροφῆς
πρὸς τὸ ἀνατρέφειν παῖδια καὶ τὰ παρόμοια.

Οὕτω λοιπὸν ὁ Θεός, οὔτε ἀμρότερος ἔδωκεν
εἰς ἑνα, ἢ καὶ ὁ ἕτερος φανῇ κατωτέρως καὶ πε-
σιτότερος οὔτε πάλιν ἐξίσου ἐμείρασαν εἰς ἑκάτερον,
ἢ καὶ ἐκ τῆς ἰσοστομίας προκύψῃ μάχη τις καὶ
φιλονεικία περὶ προεδρίας...

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς γυναικείας φύσεως,
συμπληροῦνται τὰ μειονεκτήματα τῆς ἀνδρικής,
ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ γυνὴ πρῶτον προωρίσθη νὰ
γίνῃ σύζυγος τοῦ ἀνδρὸς, βοηθούσα αὐτὸν καὶ
συνέκκουσα μετ' αὐτοῦ τὸν τοῦ βίου ζῆγον, ἡ
δὲ ἐν τῷ στήθει τῆς γυναικὸς ἐναποταμιευμένη
θεραπευτικὴ οὐσία καὶ ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἀνα-
πτυσσόμενη θερμὴ καὶ πρὸς πᾶσαν θείαν πρό-
θυμιαν ἀγάπη, μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ γυνὴ δεύτερον
προωρίσθη νὰ γίνῃ μήτηρ, ἡ δὲ ἐφεστὶς τῆς γυ-
ναικὸς καὶ ἡ ἐμπροσὶ αὐτῆς κλίσις πρὸς τὴν οἰ-
κογενεάν, τὴν τάξιν καὶ τὴν καθριότητά, ἀπο-
δεικνύουσιν ὅτι ἡ γυνὴ τρίτον, προωρίσθη νὰ γίνῃ
οἰκοδόσποινα.

Α') Ὁ πρῶτος τῆς γυναικὸς προορισμὸς ὡς
σύζυγος καὶ βοηθὸς τοῦ ἀνδρὸς καταρτίζεται ἐναρ-
γῶς ἐν τῇ ἀγίᾳ γαστρῇ, ἐν ἡ ἀναγινώσκουμεν ὅτι
ὁ Θεὸς πλάσας τὸν ἄνθρωπον καὶ ἰδὼν ὅτι ἔλει-
πεν εἰς αὐτὸν βοηθός, εἶπεν ὅτι εἶναι καλὸν
νὰ μὲν ὁ ἄνθρωπος μόνος, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ
βοηθὸν τινὰ τοιοῦτον δὲ βοηθὸν τοῦ πρώτου ἀν-
δρὸς, τοῦτέστι τοῦ Ἀδάμ, ἐπέλασεν ὁ Θεὸς τὴν
πρώτην γυναῖκα, τοῦτέστι τὴν Εὐάν, ἣν ἰδὼν
μιούργησεν ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ, εἰς ἐνδείξιν
τοῦ ὅτι ἡ γυνὴ προωρίσθη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
βοηθὸς καὶ παραστάτης τοῦ ἀνδρὸς συνυπηρετοῦσα
μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μέγα μυστήριον τῆς διακωνή-
σεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὅτι ἡ γυνὴ χρησιμεύει ὡς βοηθὸς τοῦ ἀνδρὸς,
ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καθημερινοῦ βίου.
ὅταν ὁ ἀνὴρ κεκμηκὼς καὶ πεινῶν, ἐπανερχε-
ται ἐκ τοῦ βιοποριστικοῦ αὐτοῦ ἔργου, τότε ἡ
γυνὴ ἀναψύχει αὐτὸν καὶ καταπαύει τὴν πείναν
αὐτοῦ, παραθέτουσα ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν ἡρῆ πα-
ρασκευασθεῖσαν τροφήν, ὅταν ὁ ἀνὴρ βεβουλισμέ-
νος εἰς τὸν ἰδανικὸν καὶ ἀσχηματισμένον κόσμον, κιν-
δυνεύει ἐξ ἀπροσεξίας νὰ ἐξολισθήσῃ καὶ προσ-
κόψῃ εἰς τοὺς βέθρους τοῦ ἐπιγείου καὶ πραγμα-
τικοῦ κόσμου, τότε ἡ γυνὴ ἔρχεται πρὸς διαβύ-
λαξιν καὶ διάσωσιν αὐτοῦ καὶ ἀπαλλάττει αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ γέλωτος καὶ τῶν σκωμμάτων τῶν θεο-
μέλων, ὅταν ὁ ἀνὴρ ἀπροσέκτως σπεύδῃ πρὸς ἐ-
πιδωκόμενον τινὰ σκοπὸν, τότε ἡ γυνὴ δεικνύει
εἰς αὐτὸν τὰς παγίδας καὶ τοὺς κηρύκους εἰς οὓς
κινδυνεύει νὰ πέσῃ, ὅταν ὁ ἀνὴρ καταπονηθεῖς
ὑπὸ τῶν τοῦ βίου περιπετειῶν μελαγχολῇ καὶ
θελῇ πάντα τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον σκοπεῖν καὶ
τὸν ἀμαυρὸν τὸν ἐξ ἡγλήν καὶ ἀπίσκει τὸ κα-
λύπτον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σκοτεινὸν νέφος, διὰ τοῦ
φαιδρῶ αὐτῆς βλέμματος καὶ τοῦ ἱλαροῦ τοῦ
προσώπου αὐτῆς φωτός, ὅταν ὁ ἀνὴρ ἀσθενῶν
κοιτεται ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ
ἰσχυρῇ, ἐνεκα τῶν πόνων καὶ τῶν ἀλγηδόνων
στενάξῃ καὶ ἀγωνιᾷ, τότε ἡ γυνὴ αἰ τοῦ παρι-
σταμένη ἐνώπιον τῆς κλίνης αὐτοῦ ὡς ἄγγελος
καὶ ἱατρός, θαυματουργός, ἐπιχειρεῖ βάλσamon ἰα-
ματικὸν εἰς τὰ τραύματα αὐτοῦ καὶ τὰς πληγὰς,
καὶ διὰ τῆς εὐκρινούς αὐτῆς ἀγάπης μετριάξει
καὶ καταπαύει τοὺς πόνους, συμπάσχουσα καὶ
συναλγούσα μετ' αὐτοῦ.

Β') Ὁ προορισμὸς τῆς γυναικὸς ὡς μητρός
εἶναι σπουδαιότερος τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς ὡς συ-
ζύγου καὶ βοηθοῦ τοῦ ἀνδρὸς.

Ἡ γυνὴ, ἡ ἀξιοθεῖσα νὰ γείνῃ μήτηρ ἀνέ-
λαβε τὸ ὑψηλότερον καὶ σπουδαιότερον τῶν κα-
θηκόντων, τῆς τοῦ τέκνου ἀγωγῆς καὶ μερρώσεως,
τὸ μεγαλειότερον καὶ σπουδαιότερον μέρος ἀνῆ-

και εις την μητέρα. Ο πατήρ μὲν ἔχει τὴν υπερτάτην ἐπὶ τῆς οἰκίας προνοίαν καὶ δίδει τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτῆς, ἀναγκάζεται ὅμως ἕνα διατρίβει τὸν περισσότερον χρόνον ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ μακρὰν τὴν ἐαυτοῦ τέκνων ἀσχολούμενος εἰς τὸ βιοποριστικὸν αὐτοῦ ἔργον. Ἀλλὰ καὶ ὁσάκις μένων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπιλαυδάνεται τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου, περιορίζεται μᾶλλον εἰς ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς τοῦ παιδὸς καταστάσεως, ἢ εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ διάπλυσιν τῆς τοῦτου καρδίας.

(ἀκολουθεῖ)

Δεσποινὶς **Ἑμμέγα.**

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΙΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅστις διανοίγεται ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς ἀργίας, ἀδιόρητοι δύνανται νὰ μείνουν μόνον ὅσοι πεντήμιαν δὲν δίδουν διὰ θρησκείαν καὶ Ἑκκλησίαν, καὶ ἐκκλήσιον θὰ εἶνε μόνον ὅσοι, ἀσθεῖς καὶ ἀντίχριστοι, ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδουν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεπίστεως, ἀνευ λατρείας, ἀνευ Θεοῦ.

Διότι, ἐφόσον ἡ Κυριακὴ καταπατεῖται καὶ βεβηλοῦται, κανὲν μέτρον πρὸς θρησκευτικὴν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν οἰκογενειῶν μόρφωσιν δὲν δύναται νὰ εὐδοκημῇ, ἀπλούστατα· ἐπειδὴ ἡ ἐφαρμογὴ παντὸς μέτρου γίνεται ἐν χρόνῳ, ὅπου δὲ ὅλοι αἱ ἡμέραι ἀφιερῶνται εἰς τὰς συνήθειας τοῦ βίου ὕλικας μερίμνας καὶ ὑποθέσεις, ἡ ἐργασία τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, τιθεμένη ἐκτὸς παντὸς χρόνου, τίθεται καὶ ἐκτὸς παντὸς χώρου, καὶ ἐπομένως καθίσταται ἀδύνατος καὶ ἀκατάρθως.

Ἡ πείρα ἀποδεικνύει ὅτι χαλαρώνεται καὶ σιγὰ σιγὰ νεκροῦται καθ' ὅλοκληρίαν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ὅπου οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐκκλησιάζονται, ἀλλὰ μένουν χαζεύοντες ἢ χασιώμενοι ἐπὶ τῆς κλίνης τῶν, ἐνῶ ὁ κώδων τοῦ ναοῦ, ὡς φωνὴ τοῦ Θεοῦ, τοὺς καλεῖ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, ἢ καταδαπανῶνται εἰς τὰ καπνεῖα, εἰς τὰ καπηλεῖα, εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὰ καταστήματά τῶν, ἀποφεύγοντες τὴν δημοσίαν λατρείαν καὶ τὰ διδύγματα, τὰ ὅποια ἐξ αὐτῆς ἀποκομίζονται ὑπὲρ τοῦ ἁγιάσμου καὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς.

Ἀλλ' ἡ καταπάτησις τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἀραιώνει εἰς βαθμὸν θλιβερώτατον τὰ πλῆθη τῶν ἐκκλησιαζομένων, οὐδὲ ἐλπίς εἶνε νὰ ἴδωμεν τοὺς ναοὺς πληρομένους πιστῶν, ἐὰν ἡ καθιέρωσις τῆς Κυριακῆς ἀργίας δὲν ἀποσπάσῃ τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῶν κέντρα τῆς οὐκείας καὶ τῆς ἀργολογίας ἢ ἀπὸ τῆν τυρλὴν καὶ ἀποκλειστικὴν θεραπείαν τῶν ὕλικων ὑποθέσεων καὶ συμπεριφορῶν.

Ἡ θρησκευτικὴ ἀνέρθωσις ἀπαιτεῖ μεταξὺ ἄλλων τὴν διύδοσιν τῆς θρησκευτικῆς γνώσεως. Ἡ θρησκεία ἔχει τὸ δόγμα τῆς ἀρετῆς νὰ τὴν γοητίζωμεν. Ἡ θρησκεία ἔχει τὴν ἠθικὴν τῆς ἀρετῆς νὰ τὴν ἐφορμολογῇ. Ἀλλ' ἡ ἐφορμολογία εἶνε γνώσις ἐνεογονιμένη, ἢ δὲ θρησκευτικὴ ἀμάθεια κατ' ἀνάγκην συνεπύγεται τὴν νέκρωσιν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ζωῆς.

Μιχαὴλ Ι. Γαλανός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΟΛΙΤΟΥ

Περὶ σιδηρολίμνης

Κατὰ πρῶτον τὸ 1853, ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας ἐν Κερκύρᾳ Ἰωάννης Πολίτης ἀνέλυσε τὰ ἐν λόγῳ ὑδάτα, ὡς εἰς τὴν ἐκθεσίν του ἀναφέρει, δὲν ἠδυνήθη δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ ἐντελῶς τὴν ὅλην δύναμιν ἢ ἐνέργειαν αὐτῶν, καθότι τοῦ ἐστάλη ὀλίγον ποσόν, ὅχι ἐπαρκές πρὸς ἐντελὴ ἀνάλυσιν. Μ' ὅλα ταῦτα ἀπεφάνθη ὅτι τὰ ὑδά-

τα ταῦτα εἶνε ὠφελιμώτατα, καθότι εἰς αὐτὰ ἐνυπάρχουν οὐσίαι τοιαῦται, αἵτινες σπανίως εὐρίσκονται εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὕδωρ, καὶ ἀναφέρει τὰς διαφόρους οὐσίας, ἧτοι θειοῦχον ὑδροχλωρὸν, ἀνθρακώχον σίδηρον, σόδα καὶ θεικὴν ἀσβεστον τὰς ὁποίας ἀνέβρυν, καὶ εἰς ποῖας ἀσθενείας ἠθέληεν χρηθ' ὠφέλιμα. Συνιστᾷ δὲ ταῦτα ἰδίᾳ εἰς τοὺς πάσχοντες ἀπὸ θερμὰ νοσήματα, χλωρῶσιν καὶ ἀναμίαν.

Ἐκθεσις ὑπὸ Λάνδερο.

Δύο θερμὰ ὑδάτα ὑπάρχουν ἐν τῇ νήσῳ, ἐξ ὧν, τὰ μὲν καλεῖται πλησίον τοῦ χωρίου Καραβᾶ, ἀπέχοντα τῆς παραλίας δύο καὶ ἥμισυ ἀγγλικὰ μίλια, ἀναβρῶνται δὲ εἰς τοὺς πρόποδας ἐνὸς λόφου, ἱκανῶς ὑψηλοῦ, καὶ ἐν μέρει σχιστολίθου καὶ ἀμύργου τιτανώχου λίθου. Τὸ ἀναβρῶν ὕδωρ συνίσταται εἰς τοὺς ἐνθεν κακείθεν εὐρισκόμενους λάκκους. Ἐνταῦθα ὑπάρχουν λεῖψαν ἀρχαίων ὑδρομηχανῶν καὶ κτιρίων, ἐξ ὧν δύναται τις νὰ συμπελάσῃ τὴν ἐνταῦθα πρῶτον παρὴν κτιρίων χρησίμωσιν τοῖς προερχομένοις.

Τὸ σταλὲν μὲν καὶ εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν ὑποβλήθην ὕδωρ, ἔχον γεῦσιν ἀμυρρίζουσαν, ἦτο ἄσμον εἰδικῆς βαρύτητος 1018, καὶ θερμικόμενον ἀποθέτει λευκὸν τι καταβύθισμα. Τὰ συστατικὰ τοῦ ὕδατος τοῦτου ἦσαν τὰ ἀκόλουθα:

Χλωρίον νάτριον, ἐγγώριον τιτάνιον, θεικὸν νάτριον, θεικὴ μαγνήσια, ἀνθρακικὸν νίτρον, καὶ ἀνθρακικῆς τιτάνου ὁργανικὰ μέρη.

Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ταύτης ἐξάγεται ὅτι ἡ θερμὴ αὕτη ἀνήκει εἰς τὰς ἀλικὰς πηγὰς, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑδάτα δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐσωτερικῶς μὲν, διὰ πύσεως, ἐξωτερικῶς δὲ διὰ λουτρῶν.

Διὰ τῆς ἐσωτερικῆς χρήσεως τῶν θέλουν ὠφελεῖται κατὰ διαφόρων ἐμπράξεων καὶ σκληρώσεων τῶν ἀδένων προερχομένων ἐκ διακρυσίας. Τοῦτου ἕνεκα ἐφαρμολογῶνται κατὰ χοιράδων καὶ χοιριδικῶν οἰδημάτων, κατὰ διαφόρων βλενώσεων τῶν οὐροποιητικῶν ὁργάνων καὶ μάλιστα κατὰ τῆς ἀρθρῶν λιθιάσεως· ὡσαύτως διὰ λούσεως χρησιμεύουν εἰς ἀρθρητικὰς καὶ ρευματικὰς ἐνοχλήσεις, καθὼς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας νόσους, βασιζομένης ἐπὶ διαφόρων ἐμπράξεων τῆς κάτω κυλίας. Εἰς τὸν χρονικὸν Ἰκτερον καὶ εἰς τὴν υπερτροφίαν τῆς σπληνός.

Ἐπὶ σημαντικώτερον τοῦ ἀνωτέρου ὕδατος εἶναι τὰ θερμὰ τῆς θέσεως Πλατάνου Σιδηροίτης ἢ σιδηρολίμνην ὑπὸ τῶν κατοίκων ὀνομαζομένη ἢ τοπιθεσία. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκονται λόφοι, αἵτινες σύγκειται κατὰ μέρος ἐκ σιδηροῦχων ὄρυκτων, καὶ ἐξ ἐνός τούτων τῶν λόφων ἀναβρῶν ἐκ διαφόρων ὅπων ὕδωρ ψυχρότατον καὶ ἄρθρον τὸ ὅποιον συνερχόμενον εἰς ρεύμα διέρχεται δι' ἀρκετὰ ἐκτεταμένης πεδιάδος καὶ εἰς λίμνην σχηματίζεται συναγόμενον. Ὡστε ἕνεκα τούτου καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων σιδηρολίμνην καλεῖται.

Τὰ ὑδάτα ταῦτα ἀποθέτουν διαρρέοντα διαλυμένον σίδηρον ὥστε ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ὕδατος τοῦτου καταβρεχόμενα σώματα, εἶναι μετὰ σκωρίας σιδήρου κεκαλυμμένα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶναι σιδηροῦχον καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ἀποσφορινοῦ ἐπιρροῆς, ὀξυδοῦται καὶ ἀποκαθίσταται ἀδάλτος, ἰδίᾳ ἀποτιθέμενος ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων.

Ὡστε τὸ ἀποτεθὲν ὀξειδίου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν ἐπωφελῶν σιδηροῦχων ἰαυολούτρων.

Προκειμένου περὶ ἐσωτερικῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος, μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἀναβρέσεως, πρέπει νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς φιάλας κελῶς κεκλεισμένας, καθ' ὅτι ἄλλως τὸ ὕδωρ στερεῖται τοῦ διαλυθέντος ὑποξειδίου τοῦ σιδήρου.

Τὸ σιδηροῦχον τοῦτο ὕδωρ ἐμπεριέχει τὰ ἀκόλουθα συστατικά. — Ἀνθρακικὸς ὑποξειδόμενος σίδηρος — ἀνθρακικὸς τιτάνος — ἐγγώριον νήτριον — ἐγγώριον μαγνήσιον — θεικὸν νάτριον — ἐλευθέρον ἀνθρακικὸν ὀξύ — ὁργανικὰ μέρη.

Τὰ ὑδάτα ταῦτα δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ἀσθενείας, προερχομένας ἀπὸ γενικὴν ἀτονίαν, προερχομένην ἀπὸ μεγάλην ἐκκένωσιν

αἱματος καὶ τὴν λεγομένην ἀναμίαν καὶ ὑδραιμὴν ἰδίως εἰς τὴν χλωρῶσιν, εἰς τὴν βραχίτιδα καθὼς καὶ εἰς ἄλλα νοσήματα προερχόμενα ἀπὸ προσβολὰς τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Περὶ ἐφορμολογῆς τῆς ὄρυκτῆς σιδηροῦχου ὕδατος.

Ἀπὸ τὴν θέσιν ἐξ ἧς ἡ χαλκὴ θερμοὶ ἀναβρῶν, ἔχει τῆς λίμνης ἢ ἀνωτέρω ἀναβρέσαν, ἅπαντα τὰ σώματα εἶναι περιβεβλημένα ὑπὸ ὕδραμης ὀξείδιον τοῦ σιδήρου καὶ τὸ καταστάλαγμα τοῦτο δύναται, νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν σιδηροῦχων ἰαυολούτρων.

Ἡ ἰδιὸς αὕτη δύναται νὰ ἐφορμωθῇ ἐν εἰδει ἐπιδερμάτων ἐν ὅλῳ τοῦ σώματος ἢ ἐν ἐνός καὶ μόνου μέρους. Τοιαῦτα σιδηροῦχα ἐπιθέματα δεικνύουν ἀρκετὴν ὠφέλιαν κατὰ διαφόρων χρονικῶν καὶ ἀτονικῶν ἐξαιρημάτων, κατὰ οἰδημάτων ἀτονικοῦ εἶδους καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιπτώσεις, ἃς ὁ ἰατρὸς μόνον δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ.

Τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν τῶν εἰρημένων ὕδατων ἔκαμα ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰ ἐκ Κυθήρων σταλέντα μοι δείγματα, καὶ ἐνόμισα καλὸν διὰ τῆς συντόμου ταύτης ἐκθέσεως νὰ ὑποκινήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἐκεί ἰατρῶν, ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων αὐτῶν, διότι διὰ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν δύναται νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἱαματικὴ ἐνέργειά των ἀκριβέστερον καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν διὰ τοὺς πάσχοντας ἢ ἐπιθυμητὴ ὠφέλεια νὰ προαχθῇ.

Ξ. Λάνδερο

..

Ἐκθεσις Χρηστομάνου.

Αἱ ἐν τῇ νήσῳ ὑπάρχονσαι πηγαὶ εἰσὶν περὶ τὰς 4 ἀλλ' αἱ μᾶλλον ἐν χρήσει καὶ γνωσταὶ εἶνε τῶν Ὀχέλων (ἀπὸ 19, 90) καὶ ἡ τῶν Μαγγάνων (θερμοκρασίας 20, 3) ἡ μὲν κεῖται εἰς θέσιν ρωμαντικὴν 1 1) 2 ὅραν ἀπέχουσα τοῦ Ποταμοῦ, ἡ δὲ ἐν Καραβᾶ. Ἀμφοτέρων τῶν πηγῶν τὰ βέοντα ὑδάτα ἀφένουσι σκωρίαν ὡς καὶ ἐκεῖνη τοῦ Πετρονίου.

Κυρίως τὰ μεταλλικὰ ὑδάτα Κυθήρων εἰσὶν ἐξ ἐνθέου σιδήρου σιδηροῦχα καὶ ἀλικὰ.

Τῶν ἀλικηγῶν κυρίως οὐσιαστικὰ εἶνε ἄλατα χλωριούχα, χλωρίον νάτριον καὶ μάλιστα θεικόν, θεικὸν ἀσβεστον καὶ μαγνήσιον. Ἡ τῶν Ὀχέλων ἐνέχει 1) 20 τοῦ ὄγκου τῶν ὑδάτων ἀέριον, μετοξὺ τῶν ὁποίων 52 0/0 ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸν δὲ σίδηρον 0,124 γραμ. ἐνέχει ὡς δι-σινθρακικόν. Ἡ τῶν Μαγγάνων ἐν 100000 γραμ. ὕδατος 4,66 γραμ. στερεῶν οὐσιῶν καὶ 01663, γραμ. ὑποξειδίου σιδήρου καὶ διανθρακικόν γεῦσιν εὐφραντικὴν καὶ ὡς ἀπ' μελάνης σφόδραν· ἐξάγει δὲ τὸ ἡμερονύκτιον 1 17 κυβ. μέτρ. ὕδατος.

ΚΥΘΗΡΑ Ι ΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀρρίκετο ἐκ Βαρδάνσκις τῆς Ρωσσίας ὁ πολὺτιμος υἱὸς τοῦ πρὸην βουλευτοῦ μας Κοσμά Παναρίτου κ. Πέτρος Πανόρετος, ὅστις μετὰ βραχείαν διαμονὴν ἐν Αἰδηψῷ μετακίεσται εἰς Κύθηρα.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ὑπάτην χάριν ἀναψυχῆς ὁ κ. Ἐμ. Στρατηγός.

— Ἐπίσης ἀνεχώρησεν εἰς Κύθηρα ὁ κ. Ν. Δελακοβίας.

— Μετὰ μεγάλης χαρᾶς οἱ Πειραιεῖς εἶδον τὸν ἀγαπητὸν Ἰωάννην Μπενάρδον, πλοίαρχον τῆς α' Ὀλγας Χατζη-Δαούτη, ἧτις ἐρυμούλησεν μέχρι Πειραιῶς ἐκ Σμύρνης τὴν α' Ἀφρεδί-

τηνς της αὐτῆς ἀτμοπλοϊκῆς εταιρείας, ἵνα ἐπισκευασθῇ εἰς τοῦ Μάκ-Δούλ.

— Ἀφίκεται ἐκ Κιθρήων ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ τοῦ ὁ ἔγκριτος συμπολίτης κ. Ι. Κλουτῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγύπτου, ὅπου διέτριψεν ἐπὶ 15 ἡμέρας, χάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ὁ κοσμοπολιτισμένος ἔμπορος κ. Ἀντώνιος Πετρόχειλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Κιθρήων ὁ ἔγκριτος συμπολίτης καὶ δημοτικὸς σύμβουλος Κιθρήων κ. Γεώργ. Φωτεινός.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐκεῖ ἐμπορευομένου κ. Ἀναστασίου Τζωρτζοπούλου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀνδριμάχης, θυγατρὸς τοῦ κ. Ἰωάννου Τζωρτζοπούλου ἐμπόρου αὐτοῦ.

Συγχίρουντες τοὺς μνηστευθεῖσιν, εὐχόμεθα ταχῆαι τὴν στέφιν. Γ. Κ.

— Ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν τῷ καφενεῖο τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἀναστ. Κορηνοῦ, τὸ Ὁρολόγιον, ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν, θυμασίᾳ εἰκῶν τοῦ Στρατηγοῦ Κορωναίου, ἣν ἐφιλοτέχνησεν ὁ εὐέλπης καλλιτέχνης Βρετὸς Μπενάρδος, υἱὸς τοῦ ἐν Σμύρνῃ πλοιάρχου Ι. Μπενάρδου καὶ ἐν τῶν ἀρίστων μαθητῶν τῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖο Καλλιτεχνικῆς σχολῆς. Συνιστώμεν τὴν ἀγορὰν ταύτης εἰς πάντα φιλόμους.

— Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἀνδρομάχης Π. Σαρδάνη, πρωτοτόκου θυγατρὸς τῆς κ. Σταμάτας Π. Σα-

ράντη, τὸ γένος Κοζάκη, μετὰ τοῦ κ. Georges Elton διευθυντοῦ τοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ Τοῦ.

..

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΪΩΣ

Δελτίον τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου

Κ. Α. Κορωναῖος καὶ Σα

Σταγορά.

Ἡ ζωηρότης τῆς ἀγορᾶς μας ἤρχισε περὶ τὰ μέσα τῆς λεχιάσης, ἐξουμάδος, περιορισθεῖσα εἰς πράξεις μόνον, διότι πᾶσα ἐλπίς περὶ βελτιώσεως τῶν τιμῶν ἐξέλειπεν.

Ἐπωλήθησαν

Ταίγγανίου λίβρ. 61 καὶ 10,000 X λ. 51 1)2

» » 59 3/4 » 6,000 X λ. 50

» » 59 1/4 » 15,000 X λ. 49

Ἀγκύρας » 30,0 0 X λ. 44 1)2

Ἀνδρ(π)άκας σκληρὰ 2,00 X λ. 47-46 5,8

» ἀπαλὰ 2,000 X λ. 39

Ἡ παρακαταθήκη ἀνέρχεται εἰς 220,000 καὶ 1/2.

Ἀ λ ε ο ρ α. Σιμιγδάλην 64 AAA 62 AA 60 γ' 40.

Κ ρ ι θ ῆ. Ρωσσίας ἐλλείπει ἐγχωρία 25 -26.

Ἀ ρ α θ ὁ σ ι τ ο ι. Λευκὸς λ. 21, κόκκινος 20 τράντζιτο.

Ἐ λ α ι ὁ λ α δ α. Αἱ τιμαὶ τούτων εἰς χαλάρωσιν. Ἐπωλήθησαν δὲ Καλαμών 130, Γουθεῖου 1,27.

Ἀποικιακά.

Ζακχάραι 1,58. Καρφέδες 3,20-3,40 Καρλίναι 1. Ὀρύζια Ἰαπωνίαι 93. Ἀμβούργου 82, Ἀγγλίας 67. Γένεθας 93. Κόλλαι Γαλλῆς 1, ὁμοίως 2ας 90. λιθάνι 1,25, πιπέρ 3, Κανέλλαι 3,30, σκουνιά 2,20-2,40.

Σάπωνες 8 -92 ἢ ὁκὶ κατὰ ποιότητα.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 12 Ἰουνίου 1898.

Π. Θ. Μώτης.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 10 Ἰουνίου.

Ἐθνικὰ δάνεια

Τῶν 26,000,000	δρχ.	500.—
Τῶν 120,000,000	»	290.—
Τῶν 170,000,000	»	290.—
Τῶν 135,000,000	»	320.—

Ὁμολογίαι καὶ Μετοχαὶ

Ἡπειροθεσσαλίας	189
Λαγκαδάρων	630
Μετοχ. Ἐθνικῆς Τραπεζῆς	2,335

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας	1,40 1)2
λίρα Ἀγγλίας	35,85
» Τουρκίας	32,35
Εἰκοσόφρακτον	28,10

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

(συνέχεια ἰδε προηγούμενου ἀρθροῦ).

Ἡ λέξις Φυλάκισανθα εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ φυλάσσω βήματος, τὸ ὁποῖον δηλοῖ φύλα καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀκανθοῦ, ἄρχ. τὸ φυτὸν φέρει ἀκανθὰν, διὰ τῆς φύσεως μάλλον γνωρίζομένην. Ταῦτα ἐκ περιεργείας κινούμενα, ὑπέθεσαν ὅτι ἐκ τούτου τοῦ φυτοῦ νὰ εὑρίσκειται εἰς τὰ Κιθῆρα, καὶ ὅτι νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ ὅτι ἴσως ὁ Πτολεμαῖος νὰ συνέγραφε περὶ ταύτης καὶ νὰ τὴν ἐξεθείκασεν πρὸς ἔπαινον τῆς πατρίδος τοῦ, διότι καὶ ἐξετάζων, ἔμαθον παρὰ τῆς Ἀρχοντίσσης Κυρίας Ῥαγγίνης συζύγου τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Μεγαρίωτη, ὅτι πάσχουσα ἀπὸ χελώνων εἰς τὸν λαχρὸν ἔνα καὶ ἓν, τὴν διατάζει κάποιος ἱατρός Βελγρὸς ἐξ Ἰωαννίνων νὰ πλύνῃ καλῶς τὰς ρίζας ἐνὸς ἀκανθώδους φυτοῦ ἀγριοθερουκακῆ καλούμενου ἐνταῦθα, νὰ τὰς κόπῃ εἰς λεπτὰ τεμάχια, καὶ νὰ τὰς βράζῃ καὶ κάθε πρωὶ νηστικά νὰ πέρνῃ ἕως δύο μέτρας κοῦπας ἀπὸ αὐτὸ διὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας κατὰ συνέχειαν· αὕτη τὸ μεταχειρίσθη δι' ὀλίγας ἡμέρας καὶ ἤρχισε νὰ γνωρίζῃ ὠφέλειαν, ἀλλ' ἐν τούτῳ ἐπὶ ὁ Βελγρὸς ἀνεχώρησεν, εἰς ἄλλας, καὶ αὐτὸς διαβάτης ἱατρός τὴν κατέπεισε καὶ τὰ ἔσχισε, ἔμαθον ὅμως παρὰ τινος ὅτι διὰ τούτου καὶ ἄλλοι ἰάθησαν. Ἐκαμὰ λοιπὸν καὶ μοῦ ἔφερον ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐρευνήσας, εὗρον τὸ ἀνάστημά του ὑπὲρ τοὺς δύο πόδας, τὰ φύλλα του ὡς τῆς μυρσίνης ἀλλὰ στερεώτερον, τὸ χρομὰ του βαθύ πράσινον καὶ κατὰ κορυφὴν ἔχοντα λεπτὴν στερεὰν ἄκανθαν. Εἶνε ἐπίφυλλον κατὰ τὸ ἄθος καὶ τὸν καρπὸν, καθότι ἀμρότερα γεννῶνται ἐπάνω εἰς τὸ φύλλον. Τὸ ἄθος τοῦ ἐξάφυλλον, χρομάτος κοκκινῷ, ἀνθῶν κατὰ τὸ ἔαρ καὶ καρποφορῶν κατὰ τὸν Μάιον, ὁ καρπὸς του εἶναι σφαιροειδὴς, ἀφοῦ δὴ ὠριμᾷται ἀπυθάνει κόκκινος ὡς κοράλιον, ἔχων τρεῖς κόκκους στερεοῦς, ἡ ρίζα του εἶναι χονδρὴ ἀνέμυνας καὶ στρεβλὴ, τὸ χρομὰ λευκόν, ἐξάγει διαφόρους κλάδους τῶν ὁποίων τὸ ξύλον εἶνε πράσινον, εὐκαμπτόν καὶ δυσκολόπλαστον· πρὸς τὸ ἔαρ ἀναθάλει ἡ ρίζα κάποιαν εὐφράδαν μαλάκας τὰς ὁποίας ἐνταῦθα οἱ χωρικοὶ βράζουσι καὶ τρώγουσι, γεννᾶται δὲ εἰς σκληροὺς καὶ πετρώδεις τόπους.

Τοῦτο τὸ φυτὸν εἶναι τὸ καλούμενον ἀπὸ τὸν Λιναῖον «Ρούσκους ἀκολεάτους» ἀπὸ τοὺς Γάλλους κατὰ τὸν Δεμερῖνον, Δούτου καὶ Φρελόν, ἀπὸ τὸν Τουργεφῆριον «Ρούσκους Μυρτιφίλιους ἀκολεάτους,

καὶ ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς Παγγιτόπι (Pangitopi), ἀποδίδουσι τινὰς διαφόρους ἐνεργείας καὶ εἰς τὸν καρπὸν του καὶ εἰς τὴν ρίζαν του, ἀπ' αὐτὰς ἀνήκει ἰδιαιτέρως πρὸς ταῖς ἄλλαις ἡ διαλυτικὴ (resolven) καὶ ἴσως ἐξ αὐτῆς διώρισεν τὴν πόνιν ὁ Βελγρὸς, ἀπὸ τινος ἄλλου βοτανικοῦ ἀρχαιότερου τοῦ Λαμερῖνου, καλεῖται ὀξυμυροήνη καὶ Μυρτάγκαθα, αὐτὰ ὅμως τὰ ὀνόματα εἶναι συνθεμένα ὡς ἐκ τοῦ φυτοῦ καὶ οὐχὶ ἐλληνικὰ, ἐπωνομαίει παλαιὰς, τὸ δὲ φυλάκισανθα εἶναι ἡ μόνη ἀρχαία αὐτοῦ ὀνομασία, μάλιστα καὶ ἡ ἐτυμολογία του τὸ μαρτυρεῖ, διότι ψαυόμενον αὐτὸ τὸ φυτὸν γινώσκειται αἰσθαντικωτέρῃ ἢ ἄκανθὰ του.

Τρίτος εἶναι ὁ κατὰ τινες Φιλόστοργος καὶ κατὰ τοὺς πλείονας Φιλόξενος καλούμενος υἱὸς Εὐλατίδου, περίφημος διθυραμβοποιός, ζῶν ἐπὶ Διονυσίου πρεσβυτέρου τυράννου τῶν Συρακουσῶν Οὗτος πᾶς ἔτι ὢν, ἐπειδὴ καὶ τὰ Κιθῆρα ἡ πατρίς αὐτοῦ ἠδραποδίσθησαν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, ἤγοράσθη ἀπὸ τινος ὀνομαζόμενου Αἰγισίλιον, παρὰ τοῦ ὁποῖου καὶ ἀνατραφεῖς, παρωνομάζετο Μύρμηξ. Ἀποθνήσκων δὲ τούτου ἀπέραςεν εἰς τὴν ἐξουσίαν Μελανιπίδου τινός, ποιητοῦ λυρικοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπαιδεύθη τὰ Λυρικά ὁ προερχθεὶς Διονύσιος. Φιλόμουςος καὶ φιλόδοξος ὢν, καὶ θελὼν διὰ νὰ συγκαταλέγηται καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν πεπαιδευμένων, ἐδέχετο καὶ ἐπροσέλαει εἰς τὴν αὐλὴν του τοὺς τοιοῦτους, περιποιούμενος καὶ φιλοδορῶν αὐτοὺς μετὰ φιλοφρονῶν· ἡ προταλῆθαις λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁ Φιλόξενος ἡ αὐτοκλήτως ἐπήγεν εἰς Συρακούσας, ὅπου καὶ ἔλαβεν πολλὴν δεξίωσιν παρὰ τοῦ τυράννου, αὐτὸς ἐνέμιζεν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀριστον ποιητῆν, καὶ ἤθελεν ὡς τοιοῦτος νὰ ἐπαινῆται καὶ παρὰ τῶν δοκίμων ποιητῶν· ἐδιώρισε λοιπὸν νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Φιλόξενου τινὰ τοῦ ποιήματα, περιμένων ἀναμφιβόλως τὴν περὶ αὐτῶν ψῆφον καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ περιφήμου τούτου ποιητοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἀποδοκιμάσας τὰς στοιχειουργίας, δὲν συγκατένευσε νὰ τὸν κολακεύσῃ, διὸ καὶ ἀγανακτήσας ὁ τύραννος κατ' αὐτοῦ, τὸν ἐπέμψεν εἰς φυλακὴν, μεταμεληθεὶς δ' ἔπειτα καὶ ἐλπίσας ὅτι θέλει μεταβληθῇ τὸν ἡλευθέρωσε καὶ τὸν εἶχε συντράπεζον. Ἐν μῇ λοιπὸν τῶν ἡμερῶν ἐδιώρισε ν' ἀναγνωσθῇ ἐπὶ τραπέζης ἐν κίνοφανές του στοιχείργημα, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἠρώτησε τὸν Φιλόξενον πῶς τοῦ ἐφάνη, ἀλλ' αὐτὸς χωρὶς νὰ τοῦ ἀποκριθῇ παντελῶς, στρέψας τὰ ὄμματα πρὸς τὸν περιστάμενον ἀξιωματικὸν δόστις καὶ προλαβόντως τὸν εἶχε μεταφέρει εἰς φυλακὴν, τῷ ἔνευσε λέγων, ὑπαγέ με καὶ αὐθις εἰς τὸ δεσμοτήριον, δι' αὐτοῦ σιωπηλῶς παραστήσας ὅτι ἀποδοκίμασε τὸ ἀνα-

(ἀκολουθεῖ).